

Vraag nr. 208
van 3 april 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Beschermde monumenten – Onderhoudsplicht

Eigenaars van beschermde monumenten hebben een onderhoudsplicht. Toch stellen we vast dat in een aantal gevallen deze onderhoudsplicht niet wordt nageleefd, waardoor de monumenten ten prooi zijn aan verval en de restauratiekosten steeds hoger oplopen. Deze opgelopen restauratiekosten worden, bij uitvoering van de werken, in belangrijke mate gedragen door de gemeenschap (Vlaams Gewest en provincie).

1. Hoeveel eigenaars van beschermde monumenten werd de voorbije vijf jaar reeds gewezen op hun onderhoudsverplichting ?
2. Hoeveel eigenaars hebben hieraan goedschiks gevolg gegeven en tegen hoeveel van hen werd een rechtszaak ingespannen ?
3. Bestaan er ramingen van bijkomende restauratiekosten wegens verwaarlozing of niet tijdig herstel van beschermde monumenten ?
4. Waarom wordt bij het negeren van de onderhoudsverplichting waarbij duidelijk sprake is van verwaarlozing van het goed door de eigenaar, de geplande tegemoetkoming vanwege de gemeenschap bij restauratiewerken niet vermindert met de kosten te wijten aan de kostprijs van deze verwaarlozing ?

Antwoord

1. Het behoort onder meer tot de taak van de inspecteurs Monumentenzorg om eigenaars van beschermde monumenten op hun onderhoudsplicht te wijzen. Dergelijke mondelinge aanmaningen zijn zeer talrijk. In geval van ernstige verwaarlozing volgt een schriftelijke aanmaning. Van deze handelingen worden geen cijfers bijgehouden.
2. De voorbije vijf jaar werd tegen tweeëntwintig eigenaars van beschermde monumenten een rechtszaak aanhangig gemaakt wegens het niet naleven van de onderhoudsverplichting.
3. Er bestaan geen op onderzoek gebaseerde ramingen van bijkomende restauratiekosten wegens verwaarlozing of niet tijdig herstel van beschermde monumenten.

Wel heeft een recente studie uitgewezen dat de restauratiekosten van een monument met 3,1 % toenemen wanneer de werken met een jaar worden uitgesteld.

4. De maatregel die de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorstelt, is theoretisch verdedigbaar, maar stuit op enkele praktische bezwaren. Zo is het niet mogelijk om op een absoluut betrouwbare manier een raming te maken van de kosten die uitsluitend aan verwaarlozing zouden te wijten zijn. Ook zou een nieuwe "goedmenende" eigenaar van een voordien verwaarloosd monument de facto worden bestraft voor de nalatigheid van zijn voorganger. In ieder geval zou men vele conflictsituaties uitlokken, met als slotsom een resultaat dat feitelijk nadelig uitvalt voor het monument zelf, terwijl het behoud ervan toch de prioritaire doelstelling moet zijn.

Overigens heb ik nog onlangs in een omzendbrief aan de provinciegouverneurs gewezen op de onderhoudsverplichting en de problematiek rond de verwaarlozing en het verval van beschermde monumenten.